

vil jo Følgen kun blive den, at Sagen kommer til at blive behandlet paant, naar Rigsdagen, hvad der jo vil ſtee om ikke lang Tid, igjen ſammentræder. Udvalgets Fleertal har ſaaledes forenet ſig om at anbefale det ærede Thing at forkaſte Lovforſlaget. Et æret Medlem af Udvalget har derimod troet at burde tilraade dets Vedtagelſe, og jeg ſkal naturligviis overlade til ham at motivere dette.

J. Andersen: Som de Herrer ville ſee, har jeg ikke kunnet tiltræde Udvalgets Fleertals Indſtilling om at forkaſte Lovforſlaget. Jeg finder for det Førſte, at det ikke vilde kunne lede til Noget, da det jo vilde være den ſamme Rigsdag og ibetmindſte omtrent de ſeſſamme Mænd, der i ſaa Fald vilde komme til igjen at behandle Sagen næſte Aar; det vilde altsaa kun føre til paant at ſende Sagen frem og tilbage. Den Fremſtilling, ſom den ærede Ordfører har givet af, hvorledes der er forholdt med Henſyn til de forſkjellige Embeder, er viſtnok fuldtændig rigtig, forſaavidt ſom jeg har kunnet have Leilighed til at ſætte mig ind i Sagen. Men jeg mener, at hvad vi maae holde os til, er den Omſtændighed, at hvor der er to Mænd, der ſkulle befordres, der kan det Offentlige ſige: Vi ſkulle have to Mænd befordrede til det ſamme Steb, og naar der er een Vogn til at befordre dem, er det ogſaa nok; men her have vi derimod et Tilfælde, hvor vedkommende Embedsmand iforveien er forpligtet til at befordre ſig ſelv paa alle de Reiſer, han har at gjøre ſom Foged, og det kan ſaaledes kun blive i de Tilfælde, hvor han ſkal reiſe ſom Skriver alene, at han bør have Erſtatning for ſin Befordring, thi han er jo forpligtet til for ſine Sportler ſelv at befordre ſig til alle Auktioner og til alle Steber, hvor han tillige ſom Foged ſkal være tilſtede. Nu er det ganſke viſt ſaa, at han hidtil har deelt Befordring med den afgaaede Skriver, og at han derved har ſparet endeel Udgifter. Men hvis Skriveren hidtil var kjørt for ſig ſelv og Fogden for ſig ſelv, ſaa havde der jo ikke nu kunnet være Tale om den mindſte Godtgjørelſe, og jeg mener ikke, at man kan tage noget Henſyn til de Fordere, ſom Manden indtil nu har hadt ved at træffe et forſtandigt

— thi det maa jeg kalde det — Arrangement med den afgaaede Skriver. Vi ville jo ikke nu paalægge ham en eneſte Stillings Udgift mere, end han iforveien var forpligtet til at afholde, derved at han kun ſaaer Erſtatning for Befordring i de Tilfælde, hvori han ſkal reiſe alene ſom Skriver. Der har ikke været meddeelt Udvalget Noget, ſom kunde godtgjøre, at den Sum, der i Lovforſlaget er foreſlaaet i Befordringsgjørelſe, ikke ſkulde være tilſtrækkelig til, at Embedsmanden derfor kunde befordre ſig i de Forretninger, hvor han ſkal møde ſom Skriver alene, og jeg kan endogsaa ſige, at det Mødſatte ſnarere har været Tilfælde, idet et Medlem, der vilde vide Beſted, har paastaet, at der hidtil aldeles ikke har været nogen af det Slags Forretninger. Jeg veed ikke, om der er andre Tilfælde, hvor Embedsmanden ſkal møde alene ſom Skriver, end naar der ſkal tageres Eiendomme, hvori Umhændiges Midler ſkulle udlaanes; kun i ſaadant Tilfælde er det viſtnok, at han fungerer alene ſom Skriver. Derſom det forholder ſig rigtigt, hvad der er blevet ſagt, at der ſiden den afdøde Skrivers Død ſlet ikke har været nogen Forretning, hvor Skriveren har fungeret alene, ſaa troer jeg, at dette allerede viſer, at den foreſlaaede Befordringsgodtgjørelſe er tilſtrækkelig, om det end ganſke viſt daaare kan træffe, at der kommer betydeligt flere Reiſer af denne Art. Jeg ſkal hermed anbefale at vedtage Lovforſlaget, ſaaledes ſom det er kommet fra Folkethinget, for ſaaledes at ſaae Ende paa denne Sag, idet jeg ikke kan ſjønne, at vi gjøre vedkommende Embedsmand mindſte Uret derved.

Den fungerende Juſtitsminiſter:

Jeg har tidligere hadt Leilighed til at udtale, at det forekommer mig, at det vilde være det Unſteligſte, at Lovforſlaget blev vedtaget i den Form, hvori det er kommet fra Folkethinget. Jeg ſkal erkjende, at den Betænkning, der nu foreligger her i Landſthinget, er udarbejdet med ſærdeles megen Omhu og Nøiagtighed, men jeg har dog alligevel nogen Tvivl om, at den vil ſaae nogen væſentlig Indflydelse paa Vedtagningen i det andet Thing, hvor man jo gjentagne Gange har hadt Sagen meget nøie under Overbeielſe, og hvor jeg ikke betvivler,